

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Излиза всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията се
нахвърватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ Българияи, кои-
то сѣ извътъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКІЙ, САТИРИЧЕСКІЙ, ПОЛИТИЧЕСКІЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ИЗВѢСТІЕ

Умоляваме всичкиятъ си настоятели и приятели до които сме пратили първийтъ брой на „Смѣшля“ да иматъ добрината да ни отговорятъ по колко листа да имъ испращамъ — Третийтъ брой ще испратимъ само тамъ отъ гдѣто получимъ отговоръ. Също покорно молимъ приятелитѣ си да повържатъ назадъ колкото листа останатъ печатъкъмени на Смѣшлюви разноски.

Нашъ Смѣшлю който се вече търкаля изъ писанищата на всичкитѣ Редакции, се надѣва да получи въ закъча всичкитѣ Български вѣстници.

Смѣшлю на учение.

Щомъ си вдигнахъ пушката
Да извикамъ: разъ-два-три,
Тозъ часъ ужасъ ме покри
Да си хвърля шапката!

Между резервиститѣ
Виждамъ бѣлъ конь да прѣхти,
И възъ него да ехти
Главатарьтъ с' люспитѣ.

Отъ шестъ мѣсеци насамъ
Безъ потъ и трудъ сбирани;
Нъ къдѣ ли давани,
Него не можѣхъ да знамъ.

Стига че той днесъ дойде
И вѣкъ с' пушка се яви,
С' ура да го поздрави,
Поклонъ да му отдаде.

Нъ той вмѣсто българекни,
Конь като си разигра,
С' турекни поздравъ ни забра
Като тѣпанъ цигански. . . .

Тѣй отива тя по насъ:
Вѣкъ ни кожата дере
И богатства си бере
А пакъ ний стоимъ безъ гласъ!

Докторъ-Инспекторъ-Прѣдставителъ.

Чудни и прѣчудни умове сѣ се поевили у насъ! Умове по-голѣми отъ мозъкѣтъ ни, по-високи отъ бойтъ ни, по-дълбоки отъ кладенцитѣ ни и по-магически даже и отъ самитѣ Мойсееви чудеса прѣдъ Фараона! Да бѣдешъ хемъ Докторъ, хемъ Инспекторъ, хемъ Прѣдставителъ, то е нѣщо *наше ума челоуѣческаго!*

Внимание! отворѣте си ушитѣ на четире, слушайте, и виѣ, смѣхолобивви читатели, ще се увѣрите въ пактнитѣ бѣлѣжки на Смѣшля, чито царвули надминуватъ по бързина даже и Американскитѣ желѣзници!

Единъ день къмъ пладиѣ на нашъ Смѣшля се дощѣло да пообиколи и тѣзи голѣми хора та да види що вършитѣ по тойзи Божий свѣтъ, а особено въ нашата прочута Румелия.

На влизание Смѣшлю вижда една масса и до нея на единъ столъ едно брадато същество, което прилично на Докторъ-Инспекторъ-Прѣдставителъ. Той стоѣлъ умисленъ като глѣдалъ на нѣколко распечатани писма; нъ слѣдъ малко той избѣрборалъ като отпотаино и уж рѣшително: хе, нищо! Първото писмо е за единъ боленъ солдатинъ, той може да почака и днесъ, и утрѣ и другий день, нѣмамъ бърза работа съ солдатитѣ. Второто писмо е за единъ боленъ гражданинъ, втрѣсло го, не съмъ задѣлженъ да ида непрѣмѣнно при него: ще ида да обѣдвамъ, и ако не заспа, *може* да го пообиколя. Третето е отъ село X. за единъ боленъ селенинъ: чудно нѣщо! че къдѣ е билъ лани да се покаже за да го видя та да му дамъ лѣкове да не се разболява? Не знаеше ли той, че азъ като околийскій Докторъ и Инспекторъ веднажъ въ годината обикалямъ селата? Азъ тази година съмъ обиколилъ само петъ села колкото да се не каже, да се не рѣче, че се не е ходило. Нъ това село на къдѣ е, кой го знае, азъ не съмъ чувалъ даже и името му! Четвъртото е отъ едно училищно настоятелство за расправиѣ на незнамъ какви си неспоразумѣния между него и учителътъ. . . . нека чака, не му е тупнало сега я?! Може ли единъ човѣкъ да се раздѣли на толкова кѣсове колкото търкалясти получава? То не е възможно. Петото вижъ то струва нѣщо, то е животъ за мене, то ми държи топличко, струва да му хвърля, да му мѣтна, да му сръбна още нѣколко конячета; още се помна, още можка да распознавамъ биението на пулсѣтъ, още рѣката ми може да дращи рецети, още очитѣ ми не глѣдатъ на четире, още. . . още. . . още. . . нъ врѣме минува, трѣбва вече да се стѣгамъ, трѣбва да си вързувамъ *кемерчето* — *семерчето*, трѣбва сѣ една рѣчъ да съмъ готовъ да вървя за Пловдивъ. . . на областното събрание. . . нъ дано да ме не види отъ нѣидѣ Смѣш-

лю, че ми съдира чултѣ. Той е захваналъ много да брацолеви и да разсмива, да се подиграва и да ни разваля спокойствието, нъ да се разболѣе да ме повика, азъ знаа какъ да го цѣря, азъ знаа какъ да опитамъ лѣковетѣ си, азъ знаа какъ да му прѣпаля свѣщъ, азъ знаа какъ да му свѣтя маслото! На ли сми *ортаци* сѣ Дѣда Попа както и да е ние ще се спогодимъ!.. Нъ право да си кажа нито Смѣшлю е кривъ, нито ние сме криви, нека му мислятъ тѣзи, които ни назначаватъ! . . . Хачъ пословицата казва, че двѣ дини подъ една мишница не можатъ да се носятъ, а ние сме натоварени не сѣ двѣ, нъ сѣ три и сѣ четире. . . Сега пакъ както се научавамъ щѣли да ми дадѣтъ още една служба, нъ да видимъ дали ще съмъ майсторъ да я издѣйствувамъ! . . . Тогава едно за глава, друго за крака! . . . Ахъ, коняче сладко коняче, да ми си живо! Днесъ народността, отечеството, свободата днесъ тѣ ни сѣ джобѣтъ!

На тойзи монологъ Смѣшлю се поумислилъ и рѣкълъ: и нашитѣ Сливненци ги бива за стѣпяване и подаване адреси, и нашитѣ финанциялни комисии ги бива по размѣтанне данѣцитѣ, нъ и тойзи Докторъ-Инспекторъ-Прѣдставителъ си го бива сѣ тѣзи служби. Днесъ *народността, отечеството, свободата* били *джобѣтъ* и *златнитѣ* турски *колѣца*. Чуй, Боже, отгорѣ, и чуди се сѣ умове, сѣ служби, сѣ чиновове и сѣ длѣжности! . . .

Адресъ.

Мѣти се, мѣти се, нъ най-сѣтнѣ се измѣти онова чудовище, което трѣбваше да погрѣе цѣлий градъ Сливенъ! „Свѣтникъ“ нмѣ смѣлостта да го обнародва ужъ за любопитство на свонтѣ си читатели. Види се това чудовище, това писмено страшилище да се е мѣтило въ главитѣ на нѣколцина ужъ умни и прѣумни, които вмѣсто да непишатъ вѣжди, тѣ изваждатъ очи! Ехъ! да ги знаеше Смѣшлю той би скѣсалъ десѣтъ чифта царвули и би слѣзълъ чакъ въ прѣисподнитѣ за да измоли Цицероновото краснорѣчие и ораторство за да ги разубѣди отъ това имъ до нѣидѣ умно, и до нѣидѣ съвѣсмъ неумѣтно поетживание. Това чудовище е адресѣтъ поднесенъ на Н. Снятелство.

Едно врѣме жабата видѣла, че ковѣтъ волѣтъ, и тя вдигнала кракъ да я ковѣтъ; сѣщо и нашитѣ Сливненци

чули, че хората поднасят адреси, то и тѣ за да не останатъ отъ другитѣ назадъ, ето ти ги съ адресъ въ рѣцѣ! И то какъвъ? Такъвъ, какъвто го изисква модата: накиченъ, украсенъ, нагруденъ, наперенъ, на главата съ гребенъ, на шията съ звънчета, на гръднитѣ съ сини мжнеста (синци), на коремътъ съ цигански тѣпанъ, на бедрата съ владишки набедринникъ, на кълкитѣ съ червени подвръзки, а на краката съ жълти местови и съ червени емени и съ по една онашчица за опинане. Видите ли сега, на такава една най-нова мода облякло колко прилича послѣдното ѝ украшение? Адресътъ на нашитѣ Сливенци е отъ тази чудесна и магическа мода, която е въ състояние да узнае и да очуди дори и Дѣда ти Султана, какъ тѣй Сливенци да бжджтъ толкозъ نابожни къмъ него та да му даватъ право да се намѣса въ най-жизненнитѣ работи на бѣдната ни Источна Румелия съ растурването на камарата! Хей, чуйте и се чудѣте на такъвъ умъ, който е умѣлъ да украси тоя прѣчуденъ адресъ съ тѣзи чудновати местови и червени емени!

Нѣ що казваме? Тѣ испждили вече кукувицитѣ, които имъ бѣха испили умътъ, и сега правятъ покаяние всичкитѣ подиваваши този адресъ, като сторятъ на день по 100 метанета и като нечитатъ по 10 пхти 50-ий псаломъ: Помилуй мя, Боже.

Княжеството.

Да ви каже ли бай ви Смѣшло правичката? Нему му е толкозъ голѣмъ калпакътъ, нѣ пакъ не може да побере новинитѣ отъ княжеството вѣтрѣ, защото го е страхъ да му го не съдератъ, а той още не е спечелилъ да си купи новъ.

Новинитѣ отъ день на день се умножаватъ все повече и повече както пѣськътъ на морето. Либералитѣ си се пакъ съ тия глави, както и консерваторитѣ; и единитѣ си держѣ царулитѣ и другитѣ, и единитѣ се перятъ за побѣда и другитѣ. Но държавниятъ свѣтъ, тойзи

Навуходносоровъ Истуканъ, той сега за сега застрашава нѣкакъ си либералитѣ, нѣ тѣще възтържествуватъ както тримата отроци въ пещта. Смѣшло отъ сега си буха калпакътъ и отсега още може като пророкъ, (нѣ не като Ангелуша) да имъ прѣдизвѣсти да се радватъ и да ги поздравятъ съ тѣзи думи: *радуйте се, яко мзда даваша многая на небеси.*

Смѣшло тѣзи дни е открилъ една такава тайна въ княжеството, която може и самийтъ даже Князь да не знае!

Тази тайна велика която ако и да не е за вѣрване, нѣ пакъ трѣбва да се вѣрва поне колкото едно просено зърно. Тази тайна е, която ходи само изъ ушитѣ на хората, пѣ не и на добичетата, тази тайна е: че министертвото ще се промени и ще се замѣсти отъ голѣмитѣ либералци. Не стига това, и друга новина има още по-важна и тя е: че венчикитѣ чужденци службаша ще се уволнатъ. На добъръ имъ часъ. Чамѣрили село безъ кучета, трѣпали безъ тоѣги.

Смѣшлово пророчество

Чтение.

Тако глаголетъ прѣмъдростѣта Смѣшлова: тази година ще се навждатъ у насъ много повече кърлени за да ни смучатъ кръвта, ако би да не умѣемъ съ време да имъ трѣнемъ лѣкътъ.

Тази година една върволица отъ праздни и испаднали *архитекти* ще изпълнятъ градоветѣ ни и селата ни за да видатъ училища, казарми и други общи сгради. Подиръ тѣхъ като за една верига се навързани испаднали *доктори*, прѣпоржчени *техници*, *финанцисти*, *геолози*, *кради-лози*, и пр. . . . Казината ще иматъ много *алжиз-верши*, особено, които ще иматъ *билярдо*, *книги за игра*, *домино*, *тавле*, европейски *питиета*, като *пиконъ*, *коякъ*, *ментъ*, *абсентъ*, *кираси*, *шагройтъ*, *бира* и, и, и още *пасты* за мезелици.

Хей, читатели, не се облизвайте при споменуванието на тѣзи вкусени *питиета*, защото може да ви хване като конь зазѣбца; а вие не сте въ състояние да си набавите и да си поербнете.

ЛИТЕРАТУРА.

На баба "Наука", ще излѣзи скоро и II-ий брой. Съдържанието ѝ е по-голѣмо отъ I-ий Маичовата печатница (!) Ние я прѣпоржчваме най-много на читателитѣ си не за друго, нѣ само и само защото има критика на I и II книжка отъ Периодическото Списание на Българското книжовно Дружество въ София. Другото ѝ съдържание то е писано отъ височинитѣ на Сахатъ-Тепе, и толкозъ гѣнти, колкото часовникътъ, който Градскиятъ свѣтъ сега въ послѣдната си сесия е рѣшилъ да го направи да звѣнка за да дава тактъ и време на редакционниятъ комитетъ, който си изгубилъ *тактиката* въ критикуваннето.

Книжевно Извѣстие.

Редакцията на почивнето о Бозѣ *Положение* извѣстява на всички книголюбиви българи, че скоро ще тури подъ печатъ съчиненията на знаменитий женолюбецъ *Полъ де кокъ*. За това умолява всичкитѣ млади българи да ѝ се притечатъ на помощъ.

Китайското книжевно дружество въ Пекинъ се каняло тѣзи дни да се адресира до прочутиятъ ни поетъ за да го моли да му позволи да прѣведе на китайски прѣхубавитѣ съчинения на този младъ поетъ, който денѣ и ноцѣ се разговарялъ съ Хегиконскитѣ Музи, и въ очарованието си забравилъ, че е земно същество.

ПОДЛИСТНИКЪ

„СМЪШЛОВА“ СРЪЩА

СЪ

Бертодла, Насрадинъ-Ходжа и Хитъръ-Петра.

Смѣшло. Какъ? . . . Въместо паспорта ми, *тескере* ли? Че азъ съмъ броилъ тамамъ 25 грошовца златни за него! Това не е играчка!

Бертодла. Хорѣ ще играшъ билѣ и ще го дадешъ.

Насрадинъ-Ходжа. Хайде, дай го, та да ида да ти донеса *тескеренце* ако искашъ да пжлувашъ, ако ли не. . . .

Хитъръ-Петра. Дай му го, дай! То и нашата е сканкана, нѣ и вашата си я бива! *Хичъ* отъ единъ мѣхъ двѣ гайди ставатъ ли? Подъ една шапка двѣ глави стоятъ ли? Тѣй сж я измайсторосали хѣй такива хе, като този ми другаръ! То вашето не е вече, *афтономил* нѣ *чифутономил*! Свири му, ако щешъ и съ габрова пицѣлка. Туй си е то.

Смѣшло. Тю-ю-ю-бре-е-е! На ти го, тури му *не тура*, нѣ ако щешъ и *тамга*. Прати го

ако щешъ чакъ и на Пророкътъ си. . . .

Насрадинъ-Ходжа. Хх, тѣй те искамъ! Или като имашъ толкова голѣмъ калпакъ, та ще ме улашишъ, че си *московецъ*? . . . Нѣ. . . . Сбогомъ. . . . Слѣдъ два, три, четире, петъ, шесть, може и седемъ часа ще ти донеса *тескере* и ще пжтувамъ безопасно, свободно и безъ никакъвъ страхъ по всичката ни държава.

Смѣшло. Ха-ха-ха-ха! слѣдъ два, три, четире, петъ, шесть, може и седемъ часа! Толкова скоро, колкото желва (костенурка) изъ панагорнице. Знаи ви и отъ вчера, вашата работа се върши все *явашъ-явашъ*. А че ще патувамъ *безопасно*, *свободно* и *безъ страхъ*, то е явно вече и нече никакво доказателство, то е явно колкото да глѣдамъ *аскери* ви по станциитѣ съ *червени емени* и съ капоти отъ брашнени човали.

Насрадинъ-Ходжа. *Есетъ*, сбогомъ, Бертодле.

Бертодла. Сбогомъ, другарю, забравай моитѣ наставления, моитѣ свѣти. . . знаешъ я: *ески халамъ*, *ески тасъ*.

Смѣшло. Тебе те викатъ Бертодла ха? Ти си билъ страшенъ човѣкъ ха, по-страшенъ отъ триста онашати и рогати дяволи ха, които сж явили на св. Антония въ пустинята ха?

Бертодла. Ба! Не! Отъ мене по-добъръ човѣчецъ на-дали ще се намери на свѣта; правъ съмъ като свѣщъ, а кривъ като на бѣчвата ти обржчитѣ. Освѣщъ това азъ имамъ и двѣ лица

т. е. двосликъ съмъ. Грозното и страшното ми лице е за *ходжата*, а за тебе и за Хитъръ-Петра имамъ друго толкое привлѣкательно и толкое хубаво, щото бихте паднали да ми се поклоните и бихте ме обожили като Венера. . . . Нѣ ако искате да го видите, заповѣдайте у дома, и тогава вѣрвамъ, че ще се увѣрите.

Хитъръ-Петра. Чудо чудесъ! човѣкъ съ двѣ лица видѣлъ ли си ти, побратиме Смѣшло?

Смѣшло. Азъ знаи, че дяволитѣ иматъ по двѣ лица. Съ едното т. е. съ хубавото тѣ лѣстятъ, мамятъ, лъжатъ и прѣлъщяватъ хората за да ги правятъ свои вѣчни робие; а съ другото т. е. съ грозното тѣ имъ се показватъ слѣдъ като ги завладѣятъ за да ги мжчатъ.

Бертодла. О, не, не е така! Слушайте малко та да видите отъ двѣ съмъ се научилъ да имамъ двѣ лица. Веднажъ Царѣтъ ми каза да се ява прѣдъ него хемъ да ме вижда хемъ да ме не вижда. Вий да бѣхте, що щихте да направите?

Хитъръ-Петра. Че възможно ли е, хемъ да виждашъ човѣка, хемъ да го не виждашъ?

Смѣшло. Що да не е възможно я? Това иска ли голѣмъ умъ колко единъ шеникъ? Земи едно рашето, скрий се задъ него, и ето ти хемъ да се виждашъ, хемъ да се не виждашъ. Хей, чичо Бертодле, що мислишъ ти за мене Смѣшла? На мене сж заложили отъ всѣкъдѣ примки, и какви примки по-дебели отъ гимиджиски вѣжа, нѣ Смѣшло се не

Една Г-жица, която се удостоила да влѣзе при Парнасовитѣ богини, съчинила едно такова хубаво стихотворение помѣтено въ 319 брой на в. «Нар. Гласъ» щото и самъ младнѣтъ ни поетъ се побърчалъ въ искусството на ритмата и на рилитъ, а още повече въ прѣдпимателнитъ знакове. Смѣшно като не разбира отъ такива голѣми работи, нѣ колкото отъ бащиния си языкъ като разбира, пита тази Г-жица да му каже: що значи думата *орисия*, защото я нѣмало въ Богоровнѣтъ рѣчицкѣ.

Двама приятели се разговарятъ.

— Какво ново има по вѣстницитѣ?

— Нищо ново не видѣхъ.

— Че какъ тѣй, не срѣдна ли извѣстието на Г-на Префекта за намѣрената *крва* и за знаковетъ и по които да можешъ да я познаешъ?

— А бе, че азъ често срѣщамъ такива извѣстия отъ страна на префектитѣ, и много пѣти съмъ искалъ да попитамъ: само такава ли длѣжностъ иматъ префектитѣ?

— Ба, не! Тѣ иматъ и други длѣжности: ако би да се изгубишъ нѣидѣ, и да се намѣришъ, тѣ и за тебе ще дадатъ такъво извѣстие, и въ разстояние на нѣколко дена ако не излѣзе нѣкой да те познае, то и тебе чаара-баара ще те продадѣтъ. Освѣнъ това тѣ иматъ и друга длѣжностъ да отиватъ на врѣме да си получаватъ *жсалованието*.

хваща! На какво години е бачо ти Смѣшно! Колкото косми има по калпака му, прѣзъ толкоето морета вода е пилъ.

Бертодл. Човѣкъ по-хитаръ отъ мене, той не е достоенъ за мене; за това азъ ще си зема Хитъръ-Петра, а ти се прѣждосай отъ очитѣ ми.

Смѣшно. Какъ? да ми земишъ ти побратимѣтъ, за когото съмъ прѣдирителъ толкова пѣтъ и за когото съмъ издралъ толкова *цифти* обуца ли? То нѣма да бѣде никогато! Знаешъ ли, че азъ мога да ти обърна целиндра на опаки, на ако щешъ и ризата ти и гацитѣ ти, най-сѣгнѣ и главата ти? Хей, чуторо, крадуно, тикво, азъ умъ продавамъ, умъ не копувамъ.

Азъ съмъ Румелиецъ, азъ съмъ едно *истуканче* едно *комирче*, едно сътворение отъ седемъ крапа изработено и създадено, азъ имамъ седемъ власти, земи едната, удари другата. Азъ . . .

Хитъръ-Петър. Избави ме, побратиме Смѣшно, отърни ме, измѣкни ме изъ поктѣето на това чудовище, на това страшилище. Одевѣ тебе бѣ страхъ, нѣ сега азъ се вдървявамъ отъ страхъ. Не ме оставай, братко, на триста свѣтци и светници по триста свѣтци по 3 грошова ще запали.

Бертодл. Хе, тѣй ха? Ти нѣма вече да ме слѣдвашъ, ти се отричашъ отъ мене, както се отрѣче Петъръ отъ Христа.

ДАСКАЛЪ ПЕТКО слѣдъ педагогическия курсъ.

Всичко, всичко вече зная
Отъ корица до корица:
Съществително какъ стая
Прилагателно с' частица;
Докторъ, че е *мѣждуметъе*,
А *Директоръ* *мѣстоймѣне*;
Сѣдникъ, че е *членъ* на цвѣтѣе.
А *Префектъ* *глаголъ* в' стоенѣе;
Черъ *Калугеръ* че ѣ *причастие*,
А *сѣбъзъ* *Калугерица*,
Що ужъ мрази сладострастѣе,
Накъ го нека отъ душица.
А *парѣе* и *прѣдлогѣе*
Тѣ биле ужъ *Гадъ* такава,
Що ѣ на всички горни влогѣтъ
По съгласѣе безъ расправа.

Смѣшно на балъ.

Врѣдъ салонѣтъ свѣти грѣе
С' *парлацети* и *бенгали*,
Врѣдъ на млади поглѣдъ зѣе,
Кой ще да ги в' балъ погали.

И нашъ Смѣшно е на бала
С' *фрактъ*, *дарвуди*, *ржкавици*,
И властѣ нему се е дала
Да не пуца безъ *парци*.

Музиката вече свири,
Валесъ и полка се захваща,
Вѣскѣй става дѣвки дири,
Длѣжността си да неплаща.

Всички скачатъ и танкуватъ
Ту на лѣво, ту на дѣсно;
А пакъ нѣкой се цалуватъ,
Щомъ се найдатъ по-на-тѣсно.

В' тази веселба голѣма
Викъ и крѣсѣкъ се зачува:
«Скоро помощъ мойта дама
Не оставятъ да танцува.»

Тозъ часъ Смѣшно нашъ прѣстига
Та коя ѣ да види тази —
Тя била на *Кукурига*,
Що на *вересия* влази.

Хитъръ-Петър. Нѣма да те слѣдвамъ.

Бертодл. Ехъ, видѣ-щѣмъ кой ще стриже арина!

Смѣшно. Остригамъ ти ако щешъ и косата и брадата и мустакитѣ, дѣто ги нѣмашъ никакви! Ехъ! Ние додѣто си имаме Исполнитѣ Роднина отъ никого не ни е страхъ. Много ще разиграваме и тебе на българско хоро и на ржченици! . . .

Бертодл. Ще видимъ кой е кумъ, кой е сватѣ! Сега ще ида да доведа *Насрадина-Ходна*. . . . Сбогомъ ви за сега. . . .

Смѣшно. Сбогомъ, сбогомъ, много здравие си носи. . . .

Хитъръ-Петър. Побратиме Смѣшно, хвърли камѣкъ отъодирѣ му та дано се не завърне още веднажъ.

Смѣшно. Той си зема дѣвтѣ пари вече. На такива усойници, ако имъ се не оперишъ, ако имъ въртишъ опашка, тѣ ще ти се качатъ на главата. На такива дай имъ веднажъ за вѣкога да разумѣятъ, че модата на прѣлѣщенята замина, Баба Ева веднажъ се излами. Много ще ни обикаля още той като глѣденъ вѣлкѣ прѣзъ лѣта зима.

Хитъръ-Петър. Тѣй ли бе? . . .

Смѣшно. Ами какъ мислишъ ти я? тѣ си втикатъ носѣтъ на вѣскѣдѣ, тѣ некатъ да сж въ вѣско тирне и меродия, тѣ сж като щепета, ти тѣ пѣдишъ отука, те се увиратъ отатѣкъ. Тѣ нѣматъ ни срамъ, ни Богъ. . . .

Дописки на „Смѣшля“

Одринъ 10-ий Септемврий
Каро Смѣшно.

Радуј се и наки реку радуј се!

Вѣрвай ми грѣската вѣра, защото съмъ малко катѣр, баща ми българинъ, а майками гъркѣния, щомъ прочетохъ първиѣтъ брой, свкашъ, че мехлемъ на сърдцето ми падна. Земахъ перото и азъ да ти драена нѣколко повини отука, нѣ умѣтъ ми се побърка отъ дѣ да начена да ти исприкажа, като тукашнитѣ повини пѣматъ край.

Най-нова и най-последна повина е тази, че турското ни правителство въведе прѣобразованя въ поцитѣ на *иматъ* на твоитѣ Румелици; то днеска за едно писмо 10 грамма за Сливенъ зима тѣкмо 2 гроша златни, ако ли пакъ надмине колкото игла на върха 10-тѣхъ грама то зема *тамалъ* 4 горшовца. Съ такива прѣобразованя ние ще цѣнимъ като сингеръ въ крагуна! Селенитѣ и гражданитѣ толкозъ се наслаждаватъ съ свобода, щото да биха рѣкли на самийтъ пророкъ да дойде и той да се наслаждава, то би бѣгалъ три дни отъ страхъ да го не вчешкатъ и да го обрѣжатъ втори пѣтъ!

Колкото за нашитѣ български работи то не питай! тѣ сж всичкитѣ въ джобѣтъ на духовната ни глава и на училищнитѣ ни *инспектора*, *директора*, *економъ*, *професора* и *вари-кличка*. Общината ни, тя е останала безъ общинари, защото за тѣхъ нѣмало мѣсто. Съ една рѣчъ въ общината ни кукуватъ само любимцитѣ и иматъ за другари само женскитѣ мишки, защото духовникѣтъ ни не *кабулалъ* мжжкитѣ.

Училищата ни тѣ усѣватъ като турскитѣ прѣобразованя; лани имаме по прѣдградията и учителки, а сега само учители: аллахъ-керимъ до годна и за тѣхъ! . . .

Пансионѣтъ ни още не се е отворилъ, защото не може да се намѣри квартира, и додѣто се не завърне духовникѣтъ ни не вѣрвамъ да се отвори. Той е сега харманджия по селата.

тѣхната цѣль е: поор-раа-боо-щес-ни-ее. . . . Нѣ ти остави това на страна, та ела да си поприкажемъ ний нашешката и да видимъ какво става по васъ, и какво става по насъ.

Хитъръ-Петър. Какво има по насъ ли? Ехъ братко не питай! По насъ има новини шарѣни — барени. . . . нѣ е сѣс! азъ забравихъ, съвѣмъ ми некопи изъ умѣтъ, че е забранено да се приказва, и че тежко и горко, който се улови отъ *Драгушици*.

Смѣшно. Хе-де, не го прѣвтрѣквай и ти, забранено било, че кой може да ограничи свободата на чловѣка да приказва? На освѣнъ това, не видишъ ли, ний сами тука, кой ще ни чуе, кой ще ни види? Ний и улициѣтъ имѣтъ уши?

Хитъръ-Петър. Не питай старо, нѣ патило. Днесъ на вѣскѣго устата сж заключени съ по петъ и сѣ по десетъ ключа. Вѣскѣй мѣри приказкитѣ си и стѣжкитѣ си . . .

Смѣшно. Че това конституция ли е, свобода ли е? Тую брее! Отъ трѣнъ та на глогъ!

Хитъръ-Петър. Както щешъ, тѣй го казвай; нѣ азъ като на приятель и на побратимъ ще ти кажа нѣидяко, та на акоощѣтъ ми смѣкна и кожа та отъ гърбѣтъ! . . .

Смѣшно. Ха-ха-ха! по-добрѣ, че ще ми послужи за парвули! Видишъ ли я пакъ каква е дебеличка, свкашъ, че е отъ дива свиня, вѣрвай, че ти може да трае, додѣто трае и дѣдо Господъ. . . . нѣ я ми кажи нѣидяко за тѣви прочути *либерали* и *консерватори*?

(Юще ке слѣди)

Стара-Загора. По гроздье.

Мусю Смъшло!

Моля ти ся отъ името на цѣлъ *на-родъ*, правишъ какво правишъ, да намѣришъ въ ваша-та *касаба* единъ-двама мастори бербери, които да знаятъ добръ и равно да стрижатъ женски коси (отпрѣдъ, надъ челото), защото тукашнитъ бербери сж остригали коситъ на нѣкоя Г-жи съвѣтъ на криво и на *стѣлбички*.

На *Съръ-пазаръ* въ петъкъ
подъ интвизанския чадъръ.

Койчию отъ Градецъ

Стара-Загора. По гроздье.

Мусю Смъшло!

Бързамъ и идж да ти явя съ това *вторично*, че работа-та, за която ти писахъ вчера била другъ *такъмъ*, и азъ съмъ билъ *ялжизъ*: коситъ на нѣкоя тукашна Г-жи биле *максусъ* нарочно остригани на *стѣлбички*, а не че берберитъ сж *аджамии*; затова недѣй безнокоя вашите бербери да дождатъ чакъ тукъ.

На *Съръ-пазаръ* въ събота
подъ интвизанския чадъръ.

Койчию отъ Градецъ

ПОЛИТИКА

Най-последни новини отъ Египетъ.

Най-последъ очилата на Англичанитъ сполучиха! Араби, прочутитъ *комита* днесъ е робъ, днесъ е въ ржцѣтъ на цилиндри! Клѣтвата на пророковитъ намѣстникъ го постигна за скоро! Сражението е било толкозъ страшно, щото Смъшло поискалъ да побѣгне въ Каиро за спасение и оттамъ да називава дѣйствиата на Араби, нъ догдъ да иде, Араби далъ задовѣдъ да подпалятъ Каиро и да съжтъ християнитъ и чужденцитъ. Като видѣлъ Смъшло каква е работата, че работата мирини на спукана, че огъвъ и ножъ стои отпрѣдъ му, той се слисалъ и почудилъ на кждъ да прибѣгне и на кждъ да тѣрси спасение, а най много се боялъ да му не хвъркатъ царвудитъ и калнакътъ; при това той чува отведнажъ радостни викове, викове на побѣда, викове, които му дали донѣидъ надѣжда за животъ, тѣзи викове били виковегъ на Англичанитъ, които сполучили да хванатъ тойзи прочутъ *комита* робъ.

Бойтъ при Телъ-ел-Кябиръ дѣто Арабнитъ изгугили 3,000 души и 40 топове не билъ нищо при днешната сполука на Англичанитъ! Царица Викторина, като се научила за тази новина, заповѣдала да кунятъ на венчката ѝ войска по още единъ чифтъ очила; а единъ чифтъ отъ най-хубавитъ за Пророковитъ намѣстникъ, щото да може подобръ да прочита Китапа, и освѣтъ това да му се хваща по-скоро клѣтвата. При тази си неопикуема радостъ тя не забравила да проводи на Свѣтливия и едно кжече отъ най-новата си мода футстанъ за да се накади отъ него та да го не хваща Египеска грѣска. А за дѣто му се хванала тѣй скоро клѣтвата тя му се обѣщала, че слѣдъ смъртъта му, която, спорѣдъ астрономитъ и спорѣдъ зодията на която се родилъ, не била много далечъ, че ще му въздигне надъ Суезскитъ каналъ едно *тюлбе*, което ще стои на вѣдухътъ безъ да допчра до земята или до морето. Нашъ Смъшло открилъ и друга по пряена новина, че

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ.

Баба Викторина щяла да измолитъ и опрости Митхатъ паша за да го направи пенитъ подкралъ въ Египетъ. Видите ли новина? аслж вар-нее, чокъ ялапъ.

Гърция.

Великата идея у Бѣломорцитъ пакъ е въскрѣснала. Тѣ ся рѣшени да правятъ чудѣса; нъ фесѣтъ на дѣда Хаида не се плаши отъ фесове съ ипекюли по двѣ оки. Като ги напнали онѣзи мавафи изъ Караликъ-Дервенъ, на бѣломорцитъ ипекюлитъ и гацитъ се накачили по хресталацитъ и по трънието. Напраздно викали горкитъ съ отчаянието си: на помощ! Дногеновото отечество пропада! Тази новина подпалила гацитъ на Царь Георги тѣй щото съ залѣгътъ въ уста и безъ фесѣ той отишелъ да удари телеграфъ за да се свика камарата по-скоро и да се тури войската на кракъ. И знаете ли клоко войска? *Тамалъ* 23,000 души! Но тукъ трѣбва да се знае, че за да се мобилизира толкова войска, то бѣломорцитъ ще въскрѣсятъ и умрѣлитъ си братя отъ прѣди 30-40 години за да може да се дотъкми това ожидаемо число.

РАЗНИ НОВИНИ

Изгаряние на труповѣтъ. Налптъ пачеумникъ *Свѣтничъ* въ брой 36-ти ни явява за знание, че въ Япония слѣдъ като изгаряли мъртвитъ тѣла събирали имъ *коститъ*, (а не *пражѣтъ* или подобръ *пепелъта*) въ урна т. е. просто по бѣлгарски *горне*. Смъшло се чуди какъ ли ще се събератъ кокалитъ на Свѣтничковитъ рѣдакторъ въ едно гърне, което може да събира половинъ ока вода. Нъ за Свѣтничковитъ рѣдакторъ е венчко възможно. Нѣму ако му каже нѣкоя, че биволтъ или магарето хвърчатъ той и него ще повѣрва, и даже ще го съобщитъ като най-нова и най-прѣсна новина на читателитъ си за да си поиспѣлни колонитъ на вѣстника.

Капела съ муха. Жено, я вижъ колкъкъ бръмбалъ ти е кацналъ на капелата, чакай да го распѣда. — Остави го мжко, нека си пасе по капелата, то е мода сега. — Жено, ще ти влѣзе въ мозъка. — Мжко, че азъ имамъ вече въ мозъка си не единъ, но и сто.

Чиновникъ — Истовникъ. Този Г-тъ билъ наученъ все да го чериятъ, а той да не черпи. Веднажъ като дотегнало на приятелитъ му, тѣ му рѣкли: хайде тази вечеръ да идемъ да голѣмемъ и венчко съ наши разноски. — Твърдѣ добръ, отговорилъ той. Слѣдъ като отишли и голяли, приятелитъ му излѣзли ужъ да ся порасходатъ на вѣтъ като го помолили да ги почака. Той чакалъ, чакалъ, станало и заминало полунощъ. Най-сѣтнѣ му дотегнало та попиталъ *казинадѣжия*, що правятъ вѣтъ мойгъ приятели? А той му отговорилъ: тѣхъ ли чакашъ? тѣ си отидоха, и казаха, че ти ще ми заплатишъ за венчко. — Азъ ли? че колко? — Ехъ тѣ не сж много, тѣ сж 627 1/2 гроша. — Че какъ се даватъ толкосъ гроша? Азъ съ толкосъ гроша шяхъ да помина *тамалъ* шестотинъ и дваисетъ и седемъ дена и половина!

Срѣщата на двѣ вдовици. Мари како Пено истина ли е, че си ся омжжила? — Истина ами лѣжа ли е? Защо се не омжжишъ и ти та да си земишъ едно *магаренце*?

Една Сливенка. На една Сливенска Г-жа се приемѣла на друга една, че носяла все тѣкани рокли, а тя ѝ отговорила: азъ съмъ *облѣчи-мжжѣ*, а ти си *сѣблѣчи-мжжѣ*.

ТЕЛЕГРАФИМАТА.

Сѳния. Голѣми тайни митнати ставатъ. Драгунитъ напраздно си кжсаатъ богушитъ да обикалятъ. Новината за вѣстържествуванието на либералитъ отъ день на день се въскрѣсва. Блажени надѣющитъ си!

Пловдивъ. Венчкитъ градъ се е облѣкълъ въ черно за смъртъта на *Положение*. Само бившиятъ Директоръ на Правосѣдието се е облѣкълъ въ бѣло.

Сливенъ. Мнозина се калятъ за подинитъ си, да е възможно искатъ да ги отвишатъ; но напраздно тѣ сж вече въ ржцѣтъ на Н. Сиятелство. Слѣдъ джждъ качулка!

Цариградъ. Султантъ много мисли за дѣто е прогласилъ Араби паша за *комита*. Отъ несполука той кюхти постоинно въ харема си, и се занимава съ борбата на чичовитъ си богати пѣгли.

Петеребургъ. Очитъ на освободителитъ сж върху новитъ прѣвратъ, койтъ ще стане. И тѣ сж енти вече отъ консерваторитъ, които сж тласнали младото Княжество въ финанциялни заплитаня, и сега ги е страхъ отъ събиранието на Държавнитъ Съветъ, дѣто всичкитъ имъ тайни ще излѣзатъ на видѣло.

Парижъ. Френцитъ ги е втрѣло за Суезскитъ каналъ, тѣ сж въ недоуменне що да правятъ. Тѣ прѣдпочитатъ Араби паша отъ баба Викторина, и не намиратъ причина защо дѣдо Хаиитъ да го прогласява за *комита*.

Виена. Окото на биволтъ е все въ просото. Тукъ денъ и ноцъ се блнлува за Егейско море.

Лондонъ. Баба Викторина е все по балове отъ радосъ за сполуката на войскитъ ѝ. Приготовление голѣмо за испращанието на други войски.

Александрия. Туреката войска стѣгала вече царвудитъ си за да тргне за тука; въ я било страхъ да я не удари хулерата прѣди да прѣстигне, защото освѣтъ единъ *пилафъ* безъ масло друга храна нѣмало. Тука населението я очаква съ нетѣрпѣние като ланскитъ сѣтъ.

Сливенъ. Спорѣдъ менъ, най добръ ще се рѣши Египетския въпросъ тѣй: да се вземе Араби паша, та да се ублѣска въ главата на Султана.

Египетъ. Англичанскитъ вѣстници распрѣспахъ новина, че ужъ сжмъ болень. Нанестина тѣя дни ме наболява корема, но отъ смѣхъ на Султана, който ми се сѣрдѣлъ, че ме биле хванѣли.

Араби бей

Пловдивъ. — Горкитъ пловдивчани! гдѣ сѣднатъ и станжтъ все за вода говорятъ, защото Марица щѣла да — присжне.

Пловдивъ. — Народното ни събрание, казватъ, ще се свика прѣвъ мѣсецъ Октомврий. Че на ли щѣхъ да ставжтъ нови избори? *Единъ любознателъ*.

Чинъ-и-Мачитъ. — Кралтъ на Швеция се асекуровалъ за 600,000 *корони*. Парблъ! И тая глава я бива.

Наполеонъ V.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Която община се нуждае отъ *Директоръ*, *Инспекторъ*, *Сѣдържатель* на пансионни мжжки и дѣвически, *Економъ* спекулантскитъ и най-сетнѣ *профессоръ*, който е свършилъ въ корема на бивола наукитъ си, нека се отнесе на право бѣвъ бавенне и губенне врѣме до Одр. Община за споразумѣние: такъвъ *келениръ* рѣдко се намира.

Печатница на вѣстникъ „Българско Знаме“.